

Gałka

Numer 2/2023/2024

styczeń 2024

Wydarzyło się

W tym numerze m.in.:

Dzielnicowe dni 1
dobrego jedzenia

Dni Niepodległo- 1
ści

Spotkanie z pa- 3
nem Markiem
Michalakiem

Międzynarodowy 8
Dzień Praw
Dziecka

Kącik twórczości 11
uczniów

Życzenia nowo- 17
roczne naszych
Uczniów

DZIELNICOWE DNI DOBREGO JEDZENIA

W tym roku odbyły się 16 listopada pod hasłem „Smaczna podróż do zdrowia”. Uczniowie każdej klasy samodzielnie lub z pomocą rodziców przygotowali 3 potrawy związane z wylosowaną przez klasę kuchnią danego państwa. Potrawy te miały pomagać w utrzymaniu szczupłej sylwetki oraz mieć korzystny wpływ na kondycję naszego organizmu.

DNI

NIEPODLEGŁOŚCI

W środę 8 listopada rozpoczęliśmy w naszej szkole trzydniowe obchody Dni Niepodległości. Tego dnia o godz. 9.00 nastąpiło uroczyste wciągnięcie flagi na maszt.

Następnie w małej sali gimnastycznej odbył się niepodległościowy escape-room, w którym udział wzięły trzyosobowe reprezentacje każdej z klasy.

10 listopada uczniowie przyszli do szkoły ubrani w kolorach narodowych (biało-czerwonych).

Na 3 godzinie lekcyjnej w sali gimnastycznej odbył się APEL NIEPODLEGŁOŚCIOWY. Natomiast na 4 godzinie lekcyjnej wszyscy wspólnie śpiewali PIEŚNI PATRIOTYCZNE.

Punktualnie o godz. 11.11 odśpiewaliśmy hymn państwowy w ramach akcji „Szkoła do hymnu”.

Nad całym wydarzeniem czuwały: pani Katarzyna Spoczyńska-Król oraz pani Elżbieta Cyrych.

SZTAFETA POKOLEŃ

Sztafeta Pokoleń odbyła się w naszej szkole 9 listopada jest to symboliczny gest przekazania wartości, o które walczyli uczestnicy walk o niepodległość Polski - to wydarzenie, które otworzyło dzielnicowe obchody 105. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę.

Wydarzenie pod tytułem „Historia, tradycja i pamięć łączą pokolenia” to poetycko - muzyczna podróż od czasów zniewolenia do wyzwolenia, od rozbiorów, poprzez powstania aż po czasy I i II wojny światowej.

Na uroczystość do Szkoły Podstawowej nr 42 z Oddziałami Integracyjnymi im. Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego przybyli płk Czesław Lewandowski - przewodniczący Społecznej Rady Kombatanckiej przy Burmistrzu dzielnicy Targówek oraz przedstawiciele środowisk kombatanckich, uczniowie, nauczyciele, dyrektorzy szkół, przedszkoli, placówek oświatowych. Samorząd Targówka reprezentowała Dorota Kozielska - wiceburmistrz Targówka a w imieniu Rady dzielnicy Targówek przybyła Joanna Mroczek - wiceprzewodnicząca rady.

W wydarzeniu udział wzięli także Beata Michalec- zastępca dyrektora Muzeum Niepodległości, radna m.st. Warszawy oraz radni Targówka: Aneta Wyczółkowska, Jerzy Żarnecki.

Organizatorami wydarzenia byli Aneta Lipska - dyrektor szkoły Podstawowej nr 42 z Oddziałami Integracyjnymi oraz Zofia Rostek - dyrektor Szkoły Podstawowej nr 84 im. Waleriana Łukasińskiego oraz Iwona Dąbrowska, Anetta Seroczyńska, Jakub Kaćki - nauczyciele języka polskiego, historii, muzyki.

Zdjęcia: Urząd Dzielnicy Targówek m.st. Warszawy

BEZPIECZEŃSTWO W CYBERPRZESTRZENI

Klasy 8 miały okazję uczestniczyć w lekcji WOS-u poprowadzonej przez wolontariuszy z fundacji Bakcyl. Dowiedzieli się m. in.:

- Jak bezpiecznie poruszać się po sieci?
- Jak tworzyć bezpieczne hasła?
- Jak działa phishing i jak się przed nim chronić?
- Jak korzystać z ustawień prywatności w social mediach?
- Jak bezpiecznie korzystać ze smartfonów?

EGZAMINY PRÓBNE 14-16 listopada

W tych dniach odbyły się egzaminy próbne klas ósmych.

SPOTKANIE Z PANEM MARKIEM MICHALAKIEM

17 listopada mieliśmy zaszczyt przyjmować w szkole niezwykłego gościa: kanclerza Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu, rzecznika praw dziecka w latach 2008-2018, autora książek, publicystę, pedagoga – pana Marka Michalaka. Spotkanie było niezmiernie ciekawe, ze strony publiczności padło wiele pytań. Na koniec była również możliwość zakupu książek. Po autografy ustawiała się długa kolejka.

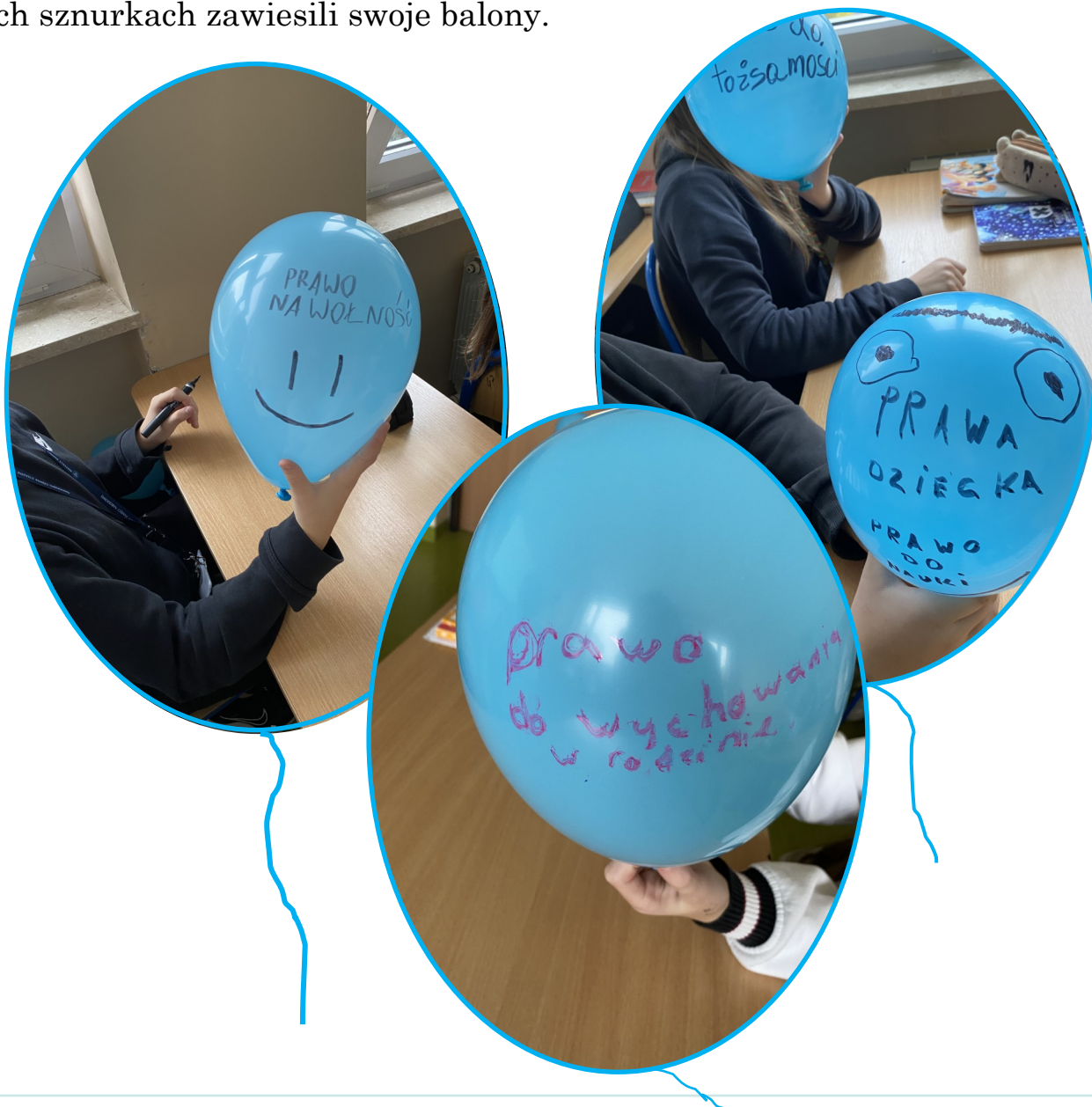
TYDZIEŃ WARTOŚCI 18-21 listopada

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ PRAW DZIECKA

W poniedziałek 20 listopada obchodziliśmy MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ PRAW DZIECKA.

Temat ważny i poważny, więc chcieliśmy go mocno zaakcentować.

Uczniowie i pracownicy szkoły ubrali się tego dnia na niebiesko. W każdej klasie wychowawcy przeprowadzili lekcję O PRAWACH DZIECKA. W gabinecie wicedyrektorów były przygotowane dla każdej klasy NIEBIESKIE BALONY. Na wyznaczonych lekcjach i z wyznaczonymi nauczycielami uczniowie nadmuchali balony oraz wpisali na nich najważniejsze według nich prawa dziecka. Następnie zeszli na patio i na przygotowanych sznurkach zawiesili swoje balony.

WIECZÓR EDUKACYJNO-FILMOWY DLA RODZICÓW

„Każde dziecko jest wyjątkowe”

20 listopada na szkolnym patio godz. 17:30 z okazji Międzynarodowego Dnia Praw Dziecka rodzice naszych uczniów mieli okazję obejrzeć film pt. „Gwiazdy na ziemi”. Dzięki niemu mogli dowiedzieć się jak widzi świat uczeń z dysleksją, skąd wynikają jego problemy i jak można go wspierać.

WYKŁAD Z CYKLU SPOTKANIA Z HISTORIĄ PT. „POWSTANIE LISTOPADOWE”

28 listopada odbył się wykład poprowadzony przez panią Barbarę Gulę-Arayę.

DYSKOTEKA ANDRZEJKOWA

W czwartek 30 listopada odbyła się dyskoteka andrzejkowa sfinansowana z funduszy Rady Rodziców. Zabawa była świetna!

POGADANKA Z DIETETYKIEM

8 grudnia klasy 6 uczestniczyły w spotkaniach z panią dietetyk, która przybliżyła im zasady zdrowego odżywiania.

KIERMASZ CIAST

W dniu 14 grudnia uczniowie klas ósmych na przerwach zorganizowali kiermasz ciast. Dochód ze sprzedaży ciast uczniowie przeznaczą na dofinansowanie swojego balu.

Kącik twórczości uczniów

Uczniowie naszej szkoły posiadają wiele talentów. Poniżej prezentujemy wiersz o Warszawie stworzony przez ucznia klasy 4a Adama Pacholczaka.

„Moja Warszawa”

Gdy rankiem biegnę do szkoły,
mijam znajome twarze:
raz wesołe, raz smutne,
ale zawsze przyjazne.

To moja Warszawa

Po jednej stronie kościół,
po drugiej stronie przedszkole.
Znajome auto wyjeżdża z parkingu,
z balkonu sąsiadka krzyczy <Miłego dnia!>

To moja Warszawa

Gdy jadę tramwajem na Starówkę,
po Wiśle płynie biały statek.
Światła stadionu migają radośnie,
fasada zamku zaprasza do wnętrza.

To moja Warszawa

Król Zygmunt uśmiecha się z kolumny,
Syrenka zawadiacko kręci ogonem.
Kopernik żongluje planetami,
a Chopin wygrywa do taktu poloneza.

To moja Warszawa

Tu katarzyniarz przygrywa stare melodie,
tam Barbakan zaprasza do siebie.
Tu zmiana warty przy Grobie,
tam fontanna tańczy w rytm muzyki.

To moja Warszawa

Spacerując alejkami parku,
słyszę Twój głos...
Gdy smutek mi doskwiera,
otulasz płaszczem swych wspaniałości.
Och! Moja Warszawo!

MINIONY ROK PEŁEN WSPOMNIENIŃ — opowiadanie Nataszy z 7d

Mijały właśnie ostatnie dni grudnia, a zarazem zbliżał się koniec tego roku, 2023. Nie były to najłatwiejsze miesiące, ale też pełne wspaniałych wspomnień z rodziną i przyjaciółmi. Siedziałam na łóżku i rozpamiętywałam ten rok, gdy usłyszałam głos siostry:

- Ola, chodź na chwilę do salonu, mamy dla ciebie niespodziankę!
- Już idę! - odpowiedziałam szybko.

Niechętnie wstałam z łóżka i przerwałam czytanie książki, którą ostatnio wypożyczyłam w bibliotece, tuż obok mojego domu. Kiedy weszłam do salonu, moja mama zaczęła:

- Pomyśleliśmy, że skoro nie mamy żadnych planów, jak spędzić wspólnie koniec tego roku, wymyśliliśmy wyjazd w góry. Co ty na to?
- Świetny pomysł! Już nie mogę się doczekać! - zgodziłam się bez większego namysłu. Uwielbiam góry, a spędzenie w nich zakończenia i pożegnania tego roku wydawało się jeszcze lepsze. Od razu poprawił mi się humor i z niecierpliwością czekałam na wyjazd.

Nadszedł oczekiwany przeze mnie dzień podróży. Moja walizka stała w kącie pokoju, spakowana już od dnia, w którym się dowiedziałam, że będzie mi potrzebna. Przez otwarte drzwi widziałam, jak moja starsza siostra Maja, dopiero kończy pakować walizkę. Ja w tym czasie zamykałam

---

już mój podręczny plecak, którym zajęłam się dziś rano. Była godzina 10:00, a droga do miejsca docelowego miała zająć sześć godzin. Mieliśmy w planach wyjechać z domu przed 10:00, ale przedłużyło się, gdy Maja i rodzice rano uświadomili sobie, że nie są spakowani.

- Możecie się pośpieszyć! Mieliście tyle czasu na spakowanie. - powiedziałam, będąc gotowa na wycieczkę, która nas czekała. Na moje słowa dość szybko odpowiedziała moja siostra:

- Poczekaj jeszcze chwilę, przecież jest dopiero wczesna godzina.

Nie chcąc kontynuować tej rozmowy oraz przeszkadzać Mai w pakowaniu się, wzięłam książkę i usiadłam na łóżku. W momencie, gdy cała moja rodzina była spakowana i gotowa do rozpoczęcia naszego wyjazdu, wzięłam moje nowe, czarne słuchawki, które dostałam na święta od rodziców i prędko udałam się w stronę samochodu.

Podróż, chociaż trwała kilku godzin, zleciała szybko. Przeczytałam naprawdę sporą część książki, która bardzo mnie wciągnęła. Pod koniec drogi przywitał nas piękny krajobraz gór, widzieliśmy wiele zwierząt i ciekawych domów, które przyciągały moją uwagę. Widząc, że dojeżdżamy, zdjęłam słuchawki i usłyszałam głos taty:

-Jesteśmy!

Była zima, ale śniegu nigdzie nie było widać, nie licząc nielicznych białych kawałków na ziemi, które nie zawsze przypominały śnieg. Na moim zegarku widniała dość późna godzina, bo z sześciu zaplanowanych godzin zrobiło się ich trochę więcej przez, między innymi, zatrzymanie się na jedzenie i na stacji. Jedynym, o czym marzyłam w tym momencie, było położenie się na wygodnym łóżku i opuszczenie samochodu, który pomimo swoich wyjątkowo dużych rozmiarów, po tylu godzinach stawał się mały.

- Nareszcie! Dłużej bym nie wytrzymała w tym samochodzie. -powiedziałam natychmiast po opuszczeniu pojazdu. Na co dostałam odpowiedź i przyznanie racji od mojej siostry:

-Ja też. Dobrze, że już jesteśmy.

Po wejściu do apartamentu zobaczyłam cały biały przedpokój, a w nim miejsce na zostawienie butów i powieszenie kurtek. Obok od razu były drzwi do łazienki, w której była dość duża wanna, następnie wchodziło się do salonu i kuchni, które były połączone. Za kolejną parą drzwi kryły się dwie skromne sypialnie, bez zastanowienia zajęłam jedną i z wielką ulgą położyłam się na łóżko.

Nie wiedząc kiedy, momentalnie zasnęłam.

Następnego dnia obudziłam się ze świadomością, że dziś ostatni dzień miesiąca oraz w tym wypadku również roku. W momencie mojego wejścia do kuchni przywitał mnie głos taty:

- Dzień dobry! Wypałaś się?
- Dawno tak dobrze nie spałam. - odpowiedziałam, siadając przy stole.
- Dzisiaj mamy w planach pozwiedzać trochę okolicę, zanim przywitamy nowy rok.
- Dobry pomysł. - odpowiedziałam tacie, który się do mnie uśmiechał.

Dzień minął nam błyskawicznie, zwiedziliśmy centrum miasta, w którym byliśmy, widzieliśmy kilka zabytków, jednym z nich był zamek. Gdy przekraczaliśmy próg mieszkania, wybiła godzina 20:00. Tata przygotował jedzenie, a mama, ja i Maja postanowiłyśmy odrobinę dodać klimatu, nadmuchałyśmy balony i rozłożyłyśmy je po całym salonie. Wyczekując Nowego Roku, jedliśmy, słuchaliśmy muzyki i bawiliśmy się.

-10, 9, 8, 7... - zaczęliśmy odliczać ostatnie sekundy 2023 roku.

-3, 2, 1!! - odliczanie dobiegło końca i z nadzieją powitaliśmy nowe.

Po kilku minutach hucznego świętowania poszłam do łazienki, aby przeemyć twarz po tylu emocjach wywołanych u mnie na raz. W trakcie tej czynności nagle lustrze pojawiła się dziwna, nigdy wcześniej nie spotkana przeze mnie postać. Zobaczyłam, że jej ręka sięgnęła w moją stronę w taki sposób, jakby chciała, abym gdzieś z nią poszła. Niepewnie chwyciłam dłoń, która momentalnie mnie pociągnęła za sobą.

-Co się tu dzieje? - wyszeptalam, otwierając oczy i widząc, że biegiem przemierzamy się w jakimś tunelu, który był w kolorach nieba, a nawet mogłam zauważyć czasem nieliczne chmury. Po krótkiej chwili postać zwolniła i wskoczyła razem ze mną do zupełnie czarnej dziury, która nagle pojawiła nam się na drodze. Podczas tej niespotykanej sytuacji, zdołałam się przyjrzeć postaci. Miała ona na sobie zupełnie niebieską suknię, która sięgała jej za kolana. Na głowie postaci dostrzegłam przedziwny kapelusz, który był we wszystkich możliwych kolorach, a z jego środka wystawało białe pióro. Po nagłym zatrzymaniu postaci, nie zważając na nic, zadałam szybkie pytanie, które każdemu pierwsze przychodzi na myśl, gdy znajdzie się w takiej sytuacji:

- Kim jesteś?!

- Postanowiłaś ze mną pójść Olu, jestem tu po to, aby przypomnieć ci czego nauczyłaś się w minionym roku. - odpowiedziała, a ja momentalnie zaczęłam sobie przypominać i rozmyślać nad tamtym rokiem.

- Chodź za mną, a wszystko sobie przypomnisz.

Nagle przeniosłam się w czasie i zobaczyłam siebie w dniu, kiedy przez granie do późna, następnego dnia, spóźniłam się do szkoły. Dodatkowo nie nauczyłam się na kartkówkę i dostałam złą ocenę. Zrozumiałam, że miało mi to pokazać, jak bardzo gry przeszkadzają mi w nauce i w wypoczynku. Następna sytuacja to Dzień Mamy. Miałam kupić jej prezent, a tata przypomniał mi o tym przez kilka dni. Ja wtedy za każdym razem myślałam, że mam dużo czasu. Kiedy nadszedł wieczór przed Dniem Mamy okazało się, że zapomniałam o prezencie. Następnego dnia, próbując uratować sytuację i kupić zaplanowaną rzecz, dowiedziałam się, że nie było już jej w sklepie. Z braku czasu musiałam wymyśleć coś innego, a mama przez moje odkładanie wszystkiego na później nie dostała wymarzonego prezentu. Szybko przenieśliśmy się do czasu, kiedy przez moje zaniedbanie zniszczyłam siostrze ulubioną bluzkę. Długo jej szukała, a ja nie przyznawałam się, że wiem, co się stało. Siostra była na mnie wściekła, kiedy się dowiedziała. Ale powiedziała tylko, że mogłam się wcześniej przyznać. Postać pokazała mi również, ile razy moja mama, wracając zmęczona po pracy, musiała sprzątać, wynosić śmieci i gotować obiad. Jaka była przy tym smutna, nie mówiąc nic nikomu, a przecież ja mo-

głam to bez problemu zrobić. Zobaczyłam wiele moich czynów, o których skutkach nie miałam pojęcia. Zrozumiałam, jaki był cel tajemniczej postaci.

Nagle wróciłam do łazienki. Stałam przez chwilę zdezorientowana. Uświadomiłam sobie, że wszystkie te błędy mogę poprawić. Byłam wdzięczna, że mogłam zobaczyć i zrozumieć swoje zachowanie. Od razu zaczęłam pisać listę postanowień na Nowy Rok. Reszta nocy minęła na fajnie spędzonym czasie z rodziną. Powiedziałam do wszystkich z radością:

- To będzie wspaniały rok!

Uczniowie klas szóstych mieli możliwość napisania bajki stylizowanej na twórczość Ignacego Krasickiego. Oto jedna z nich:

Agata Łepkowska kl. 6d

Kawka, wrona i stary pies

Siedzi kawka z wrona na gałęzi

I ciągle głądzi*,

Że niewygodnie razem na gałęzi

Spór powstaje wielki.

Przychodzi pies stary i pyta: Czemu nie

Usiądziecie na gałęziach dwóch

tylko kłócić Będziecie się znów?

Spór rozwiązał pies.

Kawka z wroną lepiej dogadują się.

głądzi*-głądzić to czasownik oznaczający mówić bez końca, nudzić kogoś swoim gadaniem.

Noworoczne życzenia naszych Uczniów

Życzę sobie: dużo przyjaciół, zdrowia, pomyślności, odpoczynku i dobrych ocen.

Życzę mojej rodzinie: zdrowia, pieniędzy, czasu na rodzinne spotkania, radości, wymarzonych wakacji lub ferii i spełnienia marzeń.

Życzę mojej szkole: grzecznych, dobrych uczniów, miłych nauczycieli, więcej lekcji polskiego i pisanie oraz wielu cudownych chwil.

Życzę mojemu miastu: więcej drzew i wszelkiej zieleni, kwiatów latem i śniegu w zimę, ładniejszej pogody oraz miłych mieszkańców i turystów.

Życzę mojej Ojczyźnie: dobrego klimatu, oczyszczenia rzek, jezior i strumyków, większej popularności wśród turystów zagranicznych w czasie wakacji.

Całemu światu życzę: oczyszczenia powietrza i wód, przybywania roślin. Życzę, żeby na świecie nie było już wojen, żeby były lepiej traktowane zwierzęta i żeby zniknęły papierosy

Ola M. kl. 4

Sobie życzę: dobrych ocen w szkole i żebym dobrze bawił się z kolegami, a w przyszłości, żebym miał dobry zawód i dom.

Życzę mojej rodzinie: wytrwałości i żeby wszystkim dobrze się układało w pracy i w życiu. Żebyśmy zawsze byli radośni i pełni uśmiechu.

Życzę mojej szkole: grzecznych uczniów i żeby panie woźne dobrze ją sprzątały, żeby zawsze była ładna i czysta. Życzę też, żeby uczniowie ją szanowali i nie niszczyli jej.

Życzę mojemu miastu: żeby nie było tak zanieczyszczone i żeby posadzono w nim więcej drzew oraz żeby ludzie o nie dbali i go nie zaśmiecali.

Życzę mojej Ojczyźnie: żeby rządili nią dobrzy ludzie i żeby z nikim nie miała konfliktów.

Całemu światu życzę: żeby nie wybuchały nowe wojny i skończyły się te, które trwają. Życzę też, żeby nie było na nim kataklizmów, braku wody i głodu.

Antek K. kl. 4

Sobie życzę: motywacji do nauki, szczęścia oraz oczywiście zdrowia.

Mojej rodzinie życzę: żeby się rozrastała i była szczęśliwa.

Życzę mojej szkole: żeby zawsze miała takich dobrych i życzliwych uczniów oraz taką pomocną kadrę jak teraz.

Życzę mojemu miastu: żeby miało coraz więcej szkół, kin, teatrów, szpitali, itd. i żeby każdy, kto tu przyjedzie, chciał zostać na dłużej.

Mojej Ojczyźnie życzę: żeby nigdy więcej nie zniknęła z mapy świata i żeby ciągle przybywało w niej dobrych ludzi (mieszkańców i turystów).

Całemu światu życzę: żeby każdy miał na nim swoje miejsce, żeby nie było głodu i żeby nie niszczone go wojnami i zaśmiecaniem.

Marlena R. kl. 5

Sobie życzę: aby poukładać wszystkie swoje myśli, być szczęśliwą, nauczyć się wywiązywać z obowiązków, lepiej się uczyć i osiągać cele oraz znaleźć nowych przyjaciół i rozwijać przyjaźń z osobami, które już znam.

Mojej rodzinie życzę: żeby była szczęśliwa, żeby rozwiązały się wszystkie jej problemy, a każdy, który czegoś potrzebuje właśnie to dostał.

Życzę mojej szkole: żeby się rozwijała, znajdowała wspaniałych nauczycieli i żeby dalej wychowywała odnoszących sukcesy uczniów.

Życzę miastu, którym się urodziłam: rozwoju, aby stawało się większe, bardziej znane. Życzę również, żeby każdy znał jego nazwę, a nie rozpoznawał je po większym, obok którego leży na mapie.

Mojej Ojczyźnie życzę: aby odnosiła sukcesy jako kraj, aby wchodziła do różnych wspólnot w Europie.

Całemu światu życzę: żeby się rozwijał i znajdował różne leki na choroby, które się pojawiają. A wszystkim dzieciom na świecie, aby wychowywały się w kochających rodzinach.

Natasza kl. 7

Sobie życzę: żebym był zdrowy i miał mnóstwo dobrych kolegów.

Całej mojej rodzinie życzę, żeby była zdrowa i bezpieczna.

Życzę mojej szkole: żeby wszyscy uczniowie uczyli się w niej na same piątki i szóstki.

Warszawie życzę, żeby była najpiękniejszym miastem w Europie i na świecie.

Mojej Ojczyźnie Ukrainie życzę: aby skończyła się wojna i żeby ludzie mogli wrócić do domu.

Całemu światu życzę: żeby nie było na nim wojen ani głodu, żeby bogaci ludzie pomagali biednym, żeby ludzie na całym świecie byli zdrowi, życzliwi i szczęśliwi.

Andrii kl. 7